RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/430

af 5. marts 2021

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne til Kyotoerklæringen om fremme af kriminalitetsforebyggelse, strafferetten og retsstatsprincippet: hen imod gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling på FN's 14. kongres om kriminalitetsforebyggelse og strafferet, der afholdes den 7.-12. marts 2021 i Kyoto, Japan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, artikel 83, stk. 1, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De Forenede Nationers (FN's) 14. kongres om kriminalitetsforebyggelse og strafferet vil blive afholdt i Kyoto, Japan, den 7.-12. marts 2021 (»kongressen«). Det vigtigste resultat af kongressen vil være Kyotoerklæringen om fremme af kriminalitetsforebyggelse, strafferetten og retsstatsprincippet: hen imod gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (»Kyotoerklæringen«). Kyotoerklæringen skal vedtages på kongressen.

(2) Kyotoerklæringen fastlægger rammerne for FN's politik for kriminalitetsforebyggelse og strafferet for de næste fem år. I erklæringen henvises der til forbindelsen mellem udvikling på den ene side og retsstatsprincippet og behovet for en effektiv indsats til bekæmpelse af korruption på den anden side, betydningen af at fremme kriminalitetsforebyggelse, herunder evidensbaseret kriminalitetsforebyggelse, fremme af strafferetssystemer og intensivering af det internationale samarbejde og den tekniske bistand for at forebygge og bekæmpe alle former for kriminalitet, herunder terrorisme og nye former for kriminalitet såsom dem, der har indvirkning på miljøet.

(3) Unionen har været en af de vigtigste partnere for FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelses (UNODC), og den finansierer flere initiativer til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, såsom lanceringen af læringsplatformen for terrorbekæmpelse i april 2020. I bredere forstand er det operationelle partnerskab mellem Unionen og UNODC blevet konsolideret gennem årene, herunder via finansiering af en række projekter.

(4) Unionen har udnyttet sin kompetence i medfør af artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) til at lovgive på disse områder med henblik på i højere grad at nå målet om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, idet den har vedtaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ([1]), 2011/93/EU ([2]), 2013/40/EU ([3]), 2014/42/EU ([4]), (EU) 2017/541 ([5]), (EU) 2018/1673 ([6]) og (EU) 2019/713 ([7]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18).

(5) Artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1, i TEUF udgør derfor retsgrundlaget for yderligere foranstaltninger, der skal træffes af Unionen og dens medlemsstater for at følge op på kongressen under overholdelse af de forpligtelser, der udspringer af Dohaerklæringen, og som med Kyotoerklæringen vil blive gentaget i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution 72/192.

(6) Artikel 218, stk. 9, i TEUF udgør det formelle retsgrundlag for Rådets afgørelse om Unionens holdning til Kyotoerklæringen. Det fremgår heraf, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage en afgørelse om fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger.

(7) Unionen og dens medlemsstater sigter mod at være førende aktører i den internationale bekæmpelse af kriminalitet. Det akutte behov for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet er blevet tydeligere under covid-19-pandemien. Covid-19-pandemien er blevet udnyttet af kriminelle og organiserede kriminelle grupper i hele verden, og det har vist, hvordan koordination og samarbejde, både med hensyn til forebyggelse og retsforfølgning, er af allerstørste betydning.

(8) De nuværende udfordringer med hensyn til kriminalitetsforebyggelse og strafferetten udgør en risiko for Unionens interne sikkerhed, men rækker langt ud over Unionen. Den holdning, der skal indtages i Kyoto, og resultatet heraf vil udgøre en enestående mulighed for Unionen og dens medlemsstater for at styrke deres politikker med henblik på et bedre samarbejde på internationalt plan og dermed føre an i gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

(9) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i FN's Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet, FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC) og FN's Generalforsamling med hensyn til Kyotoerklæringen, da Kyotoerklæringen vil påvirke UNODC's nye globale program og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, nemlig forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde.

(10) Kyotoerklæringen vil styrke den eksisterende internationale retlige ramme og danne grundlag for yderligere tiltag på EU-plan på flere kriminalitetsområder. Vedtagelsen af Kyotoerklæringen bør derfor godkendes på kongressen.

(11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(13) Unionens holdning skal udtrykkes af de af dens medlemsstater, der deltager i kongressen, og som handler i fællesskab. I overensstemmelse med pligten til loyalt samarbejde skal Unionens medlemsstater forsvare denne holdning i de efterfølgende faser af vedtagelsen af Kyotoerklæringen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på FN's 14. kongres om kriminalitetsforebyggelse og strafferet (»kongressen«) i Kyoto, Japan, den 7.-12. marts 2021, består i at godkende vedtagelsen af Kyotoerklæringen om fremme af kriminalitetsforebyggelse, strafferetten og retsstatsprincippet: hen imod gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (»Kyotoerklæringen«). Udkastet til Kyotoerklæringen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Den i artikel 1 nævnte holdning udtrykkes af de EU-medlemsstater, der deltager i kongressen, og som handler i fællesskab.

Artikel 3

Mindre ændringer af Kyotoerklæringen kan godkendes af Unionens repræsentanter, uden at Rådet træffer yderligere ny afgørelse.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2021.

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand